

nemyslitelná součást fotbalu

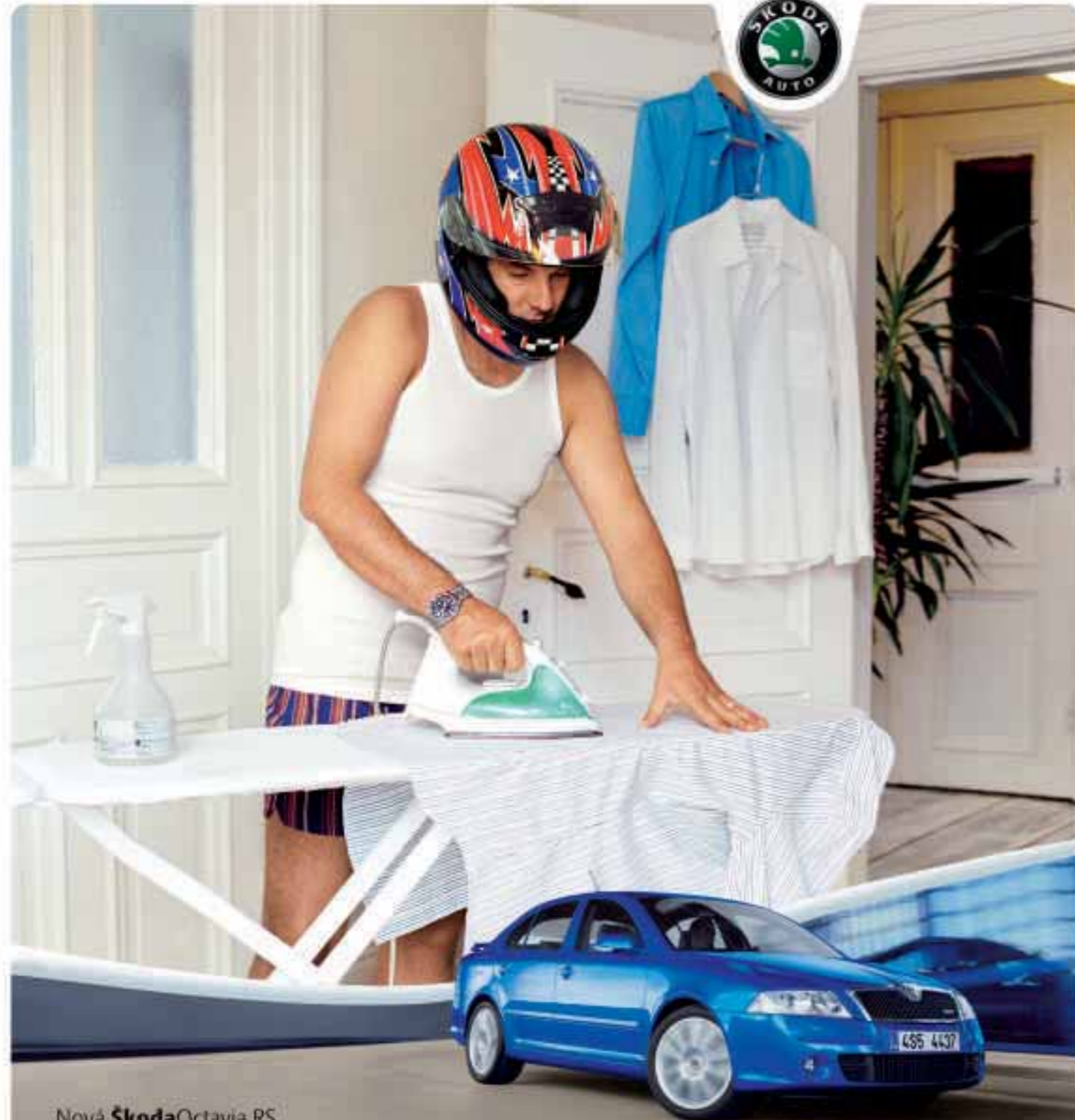
DALŠÍ ČÍSLO V ČERVENCI!

ZDENĚK VÁGNER
LONDÝNSKÉ METRO
HŘEBČÍN KLADRUBY
PIVO A SEX...

Viastr, cestou

SIMPLY CLEVER

Nová Skoda Octavia RS TURBO PRO VŠEDNÍ DEN

Nová Skoda Octavia RS Vás nadchne účelností i poštěním z jízdy, které si můžete užívat každý den. Atraktivitu vozu zvyšuje jak motor 2,0 TFSI o síle 200 koní, tak i sportovní design a exkluzivní interiér.

Praktičnost podtrhuje bezkonkurenční uložný prostor o objemu 560 l (u kombi dokonce 580 l), který pojme mimořádné množství zavazadel. Jediné, co nemá v novém voze Octavia RS místo, je nuda.

www.skoda-auto.cz

Kombi: kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Octavia RS: 7,8 l/100 km, 167 g/km

na začátek

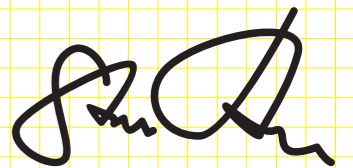

Stanislav Bernard
spolumajitel Rodinného pivovaru Bernard

Proč půjdu k volbám?

Není tomu tak dávno, kdy nám revoluce přinesla svobodnou společnost se všemi jejími klady i zápory. Dnes, po osmi letech vlády jedné skupiny politiků, vidím a vnímám trendy, ze kterých mě začíná mrazit. Už opět chce někdo nahore rozhodovat za mě, už opět se o mě chce někdo starat. Moji vnitřní motivaci mají určovat zákony plné složitostí, byrokracie a někdo „moudrý“ chce stanovovat vyšší mých daní, aby je „optimálně“ přerozdělil. V době, kdy roční deficity státního rozpočtu vylétly do astronomických částek, já počátkem 21. století jezdím po silnicích připomínajících tankodromy a vládnou mi úředníci, kteří jsou nezřídka zkorumpovaní a plnými hrstmi začínají právě teď rozdávat nikoli proto, že by jim leželo na srdci blaho lidí, ale jen proto, že se blíží volby. Ne, děkuji, chci se starat sám o sebe, v co největší míře sám rozhodovat, co udělám s penězi, které jsem vydělal, a jak budu motivovat své okolí. Chci, aby můj stát vydával rozumné zákony, rozumně dohlížel na dodržování pravidel a pořádku, prostě se staral pouze a jen o to, o co se starat má. Proto půjdu volit a proto si také myslím, že je čas změny.

„Držte se...“

vlastní cestou 2/06

obsah

duben – květen – červen

editor
Boris Dočekal
redakce
Stanislav Bernard
Zdeněk Mikulášek
Petr Pravda
Markéta Navrátilová
design
Štěpán Malovec
tisk
Tiskárna David, s. r. o.
vydavatel
Rodinný pivovar Bernard, a. s.
www.bernard.cz

Magazín Vlastní cestou vychází čtvrtletně. Chcete-li jej dostávat do poštovní schránky, navštivte www.bernard.cz (hlavní menu > sekce Magazín > formulář, který vyplníte a odešlete). Vaše připomínky a náměty můžete zaslat na pivovar@bernard.cz

Magazín Vlastní cestou je zaregistrován na Ministerstvu kultury ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 14164

fotografie na obálce > Markéta Navrátilová

- 04 _ **V Africe jsem víc doma než tady** rozhovor se Zdeňkem Vágnerem
- 10 _ **Originál si zaslouží originalitu** Bernard v reklamě
- 12 _ **Svatý Kryštof Maria Kotrby** lahůdka z výtvarného umění
- 16 _ **Nevychovaná matka** povídka Ireny Obermannové
- 18 _ **Londýnské metro** exkluzivní fotoreportáž
- 24 _ **Koláč je potřeba nejdřív upéct...** rozhovor s Jaroslavem Mílem
- 28 _ **Už druhá Klasa!** informace z pivovaru
- 29 _ **Jak Herminátor v Holandsku** Martina Šablíková na křižovatce
- 30 _ **Pivo může prospívat i sexu** pivo a zdraví
- 33 _ **Kladrubské národní stříbro** reportáž
- 36 _ **Klasika mezi sudy** informace z pivovaru
- 38 _ **Dolní náměstí** z historie města Humpolec

V Africe jsem víc doma než tady

> říká lovec zvířet Zdeněk Vágner

Náš způsob života je vypilovaný do naprostých absurdností. Ke všemu potřebujeme formuláře, psané zákony. V Africe, kde Zdeněk Vágner žije, pořád ještě platí spíš zákony přírody. Co neřídí příroda, řídí si lidé dost často sami, pomocí samosprávy.

Věří lidé v Tanzanii na duchy?

Ano, věří tam v ducha lva; lva, který prý žije tisíce let, je velký jako buvol a hřívu má dlouhou jako masajský oštěp. Prý se na něj nesmí střílet. Kulky procházejí jeho tělem, aniž ho zraní, a on střelce okamžitě zabije.

Jsou tam i dvě místa, kde lidé věří na voodoo. O tamních čarodějích se tvrdí, že dokáží zabít i na dálku.

Jak to působí na vás lovce?

Já tomu nevěřím. Člověk možná má ze začátku mírný strach, protože o tom nic neví. Ale když nepřistoupí na jejich hru a chová se víceméně normálně, nedotkne se ho to. Domorodí čarodějové dokáží manipulovat s vědomím lidí. Tak je uhranou, až je doženou k sebevraždě nebo smrti. A možná se lidé natolik bojí, že sami umřou strachy.

Jak se v Africe cítíte?

Mnohem víc doma než tady. Afrika má výborné klimatické podmínky a je nejbohatší na zvířenu. A život je tam pro mne jednoznačnější, přímočařejší.

Jací jsou tamní lidé?

Úplně jiní než naši. Žijí ze dne na den. Nejsou zákešní. Jsou přímočaří, i když

zkoušejí získat kdekou malou výhodičku. Ale zkoušejí to s úsměvem od ucha k uchu.

Čím to podle vás je?

Zřejmě tím, že dodnes žijí nebo donedávna ještě žili v rodech a ne v rodinách jako u nás. Naše členění společnosti je mnohem složitější – stát, kraje, město... samé úřady; rodina je až na úplném konci. Třeba u Masajů je rod a pak už nic. Když se jich zeptáte, kdo je prezidentem, zeptají se – co to je?

Cítíte se v Tanzanii doma?

Ano, dá se říci, že ta země je pro mne domov. Ale stejně tak jsem cítil i v Keni nebo v Namibii.

Pod sopkou Mt. Meru jste založil i rodinu.

Mám tam manželku a synka, kterému bude jedenáct. Ona je ze vzdělané tanzanijské rodiny, její otec byl diplomatem. Žila v Paříži, v Americe. Teď má dobrou práci u jihoafrických aerolinií jako šéfka prodeje letenek. Synek se jmenuje Marek Zdeněk Boman Vágner a výborně si rozumíme. Rád se mnou jezdí do buše.

Stále se do Afriky vracíte, říkáte, že je pro vás domovem, ale mnoho lidí ji považuje za nešťastný kontinent.

Afrika trpí hlavně nevzdělaností

a kmenovou roztržitostí. Tamní etnika jsou strašně nesourodá. Dnes tam není snad ani taková nenávisť černých proti bílým jako mezi samotnými černochy. Myslím, že černoši si dost dobře uvědomují, že běloši jsou chytřejší. A když je správně ohodnotíte, jsou věrní a oddaní. Pořád ještě tam trochu přežívá jakýsi koloniální způsob života.

Co se podle vás v Africe musí stát, aby se věci obrátily k lepšímu?

Potřebují vzdělanost. Říkám, že skončili u vynálezu luku a šípu. A všechno ostatní pak už jenom přebírali. Nemají žádnou svoji cestu, náboženství, identitu, aby se řeklo – tohle jsou Afričané. Myslím, že to chce hodně času. Oni jsou třeba vynikající mechanici, manuálně zruční, ale nic sami nevymyslí...

Není za tím něco víc? Třeba pohodlné klima?

Možná je to dané přírodními podmínkami. My jsme museli přemýšlet, jak zajistit rodiny na budoucí zimu, kdy půl roku nic neporoste. Je nic nenutí, zima je netrápí. Mají moře, řeky, a tudíž i ryby. Všude a pořád rostou nějaké jedlé plody.

Jak to vypadá v místě, kde bydlíte?

Žijeme v buši kousek od městečka Arusha, turistického centra země. Je odtud blízko

hned do několika národních parků. Nad městem se tyčí vysoká sopka Mt. Meru (4568m), sesterský vulkán Kilimandžára. A my žijeme pod nimi na náhorní planině ve výšce asi 1400–1500 metrů. Když jsem začal před 11 lety stavět obydlí, nejbližšími sousedy byli domorodí Masajové. Dodnes jsou všude kolem nás.

Popište typický rozdíl mezi naší a jejich civilizací.

V městečku si Masajka koupí kolečko na maltu a naskládá do něj nákup. A protože jejich ženy všechno nosí na hlavách, i ona si dá kolečko s nákupem na hlavu. Nikdo jí nevysvětlí, že se to tlačí před sebou, že se nebude tak dřít.

Jak jste se stal lovcem? Váš otec přece jezdil do Afriky, aby vybudoval safari ve Dvoře Králové.

Nejdřív jsem pomáhal otci s odchytom zvířat pro safari. Když to skončilo, dělal jsem to samé pro jiné klienty. Třeba pro nově budovaný safari park v Thajsku. Nejvýhodnější pro odchyt zvířete se tehdy jevila Tanzanie, tak jsem tam odletěl a časem se i usadil. A pak jsem začal organizovat loveckou safari pro klienty přímo na místě.

Kolik u vás stojí pořádné safari?

Tři týdny pro lovce, který zastřelí 15–20 zvířat, přes milion korun. Můj camp je vlastně malý hotýlek vybudovaný v buši. Mám tam tři klientské stany pro šest lidí.

Jak to funguje ve vašem revíru?

Jsme nárazník mezi civilizací a národním parkem Ngorongoro. Vláda udělala kolem prsten loveckých revírů, aby se do něj nezačalo rozšiřovat zemědělství a pastevectví. Ty civilizační střety se tak odehrávají v našem padesátikilometrovém pásu a park už je čistý. To je velice rozumné.

Za revír zaplatím roční nájem 7500 dolarů a oni mi pak přidělí kvótu zvířat, která smím zastřelit. Každé zvíře ulovené je zvlášť ohodnoceno – lev stojí 2500 dolarů a já mám na povolence za rok například dva lvy a dva leopardy. To není

Zdeněk Vágner s maminkou před rodinným portrétem

velký úbytek, nedochází k žádné devastaci přírody, protože lvů i leopardů jsou tam spousty.

Existují ještě další omezení lovu?

Nesmíte střílet samice, nosorožce a téměř vůbec ne slony. Nesmíte střílet z auta, blízko u vody, v noci za měsíčního svitu, za umělého světla, nesmíte pouštět psy. Kromě nájmu odevzdávám zhruba 55–57 % z výdělku státu, navíc se musím starat o revír a pomáhat místním Masajům při výstavbě škol, vodních pump... Ale my jim ještě dáváme sušené maso, aby nepytlačili, honíme pytláky, spravujeme mosty, opravujeme po deštích cesty.

Nenahrazuje tím roli státu?

Ano, nechá nás vydělávat, ale donutí nás pracovat pro obyvatelstvo. Jsme jakýsi najatý správce té oblasti. Musíme působit pozitivně.

Jakým problémem jsou pytláci?

Velkým. Právě toto všechno má také „protipytlácký“ účinek. Protože se tam denně pohybujeme s auty, lovíme a hlídáme revír, nemají to pytláci jednoduché.

Dojde i na střelbu?

Přestřelky jsou běžné. Hlavně s najatými pytláky, kteří jsou už vybaveni zbraněmi a municí a jsou placeni za výkon. Mají

zvědy, auta, vysílačky a jdou za masem, kůžemi, sloními kly, rohy a ocasy nosorožců, žirafími chlupy z ocasů...

Co s pytláky děláte?

Chytáme je v noci a zavíráme do vězení v našem campu. Ostatní se pak leknou a utečou. Zajatce předáme rovnou soudci, policistům ne, protože ti jsou zkorumpovaní. Je to nikdy nekončící boj.

Které zvíře jako lovec nejvíc obdivujete?

Mám rád zvířata, která přežila z dávných časů. Slony, nosorožce a hlavně krokodýly, to jsou potomci dinosaurů a také se nejobtížněji loví. Ohromně dobře vidí a nepřítel poznají na velkou dálku. Lov na ně je vzrušující a zajímavý, protože je musíte přelstít.

Jak?

Vymyslel jsem metodu, která bezpečně funguje. Vždy brzy ráno vyrazím na raftu proti proudu řeky. Když objevíme prvního krokodýla, znamená to, že polezou všichni. My hledáme ale nějakého velkého – aby měl přes pět metrů a tak 800 kg. Když ho najdeme, začne teprve ten správný lov. Posledních 300 metrů k němu trvá i tři hodiny. Metr po metru čistíme přístup a ve vzdálenosti 70–80 metrů

opatrně vybudují střílnu. Pomocník pak přivede klienta. Každá maličkost přitom hraje roli. Někdy dám střelci zelený kulich, který nosím v kapse. I nepatrný pohyb pleše krokodýla vyruší a půl dne práce je pryč. Rána musí být naprosto přesná, jinak krokodýl ihned zajede do vody. Je to prostě věda.

Jakého největšího krokodýla jste ulovil?

S klientem jsem jednou střelil krokodýla, který měl 6.70m a vážil 1250 kg. A to mu ještě chyběl kus ocasu. Ani jsme ho nemohli naložit na člun, jak byl velký a těžký.

Je krokodýl nebezpečný?

Ne, vůbec, hned mizí. Nejnebezpečnější je asi lev. Zaútočí na člověka, když ho vyruší u žrádla nebo když je v říji. To jsou dva momenty, kdy lev nevidí, neslyší a hned startuje. Zato když potkáte slona, zatroubí a uteče nebo jen kouká. Naopak hroch nebo nosorožec můžou být nebezpeční. Rádi se jdou přesvědčit, co jste. Když vidí člověka, je zle.

Co mám dělat, budu-li v Africe a vyrazí na mě třeba právě nosorožec?

Zkameňte a nehýbejte se, on totiž strašně špatně vidí. A když nevidí nic, nechá vás

být. Smůlu máte, pokud je špatný vítr, to je pak těžké radit.

Kolik jste už střelil zvířat?

Ani se neptejte. Sám třeba tolik ne, ale s klienty – lvů mám tak přes 130, leopardů také tolik, slonů 70, hrochů 200, krokodýlů 200, buvolů 600. V pekle budu hodně trpět...

Z.V. 1950*

Je synem slavného zakladatele safari ve Dvoře Králové Josefa Vágnera. Vyučil se elektrikářem. Do Afriky se poprvé dostal v roce 1970 jako pomocník otce při odchytu zvíře. V letech 1984–86 působil v Namibii. Pak se natrvalo usadil v Tanzanii, kde organizuje lovecká safari. Se ženou a synem žije u městečka Aruša na kraji národního parku Ngorongoro. Napsal dvě knihy: Sloní píseň a Lví píseň, ta třetí – dobrodružná saga o třech německých rodinách v Tanzanii – je na cestě.

GLOBAL GLASS DESIGN

návrh

vizualizace

dekorace

logistika

výroba

SAHM
Sklenice pro značkové nápoje

SAHM, s.r.o.
Zás. 71, CZ - 565 01 Chocel
tel. +420 465 462 111, fax +420 465 463 195
Ptačká 3, CZ - 130 00 Praha 3
sahm@sahm.cz, export@sahm.cz, www.sahm.cz

Partner pro váš gastronomický provoz

SAHM
GASTRO

PRÁHA, tel.: 274 772 249, fax: 274 814 279, e-mail: prodej@sahmgastro.cz
BRNO, tel.: 548 212 961-2, fax: 548 212 963, e-mail: brno@sahmgastro.cz
OSTRAVA, tel.: 595 136 390-1, fax: 595 136 277, e-mail: ostrava@sahmgastro.cz
OPATOVICE U PÁDUJIC, tel.: 466 944 089-90, fax: 466 944 019, e-mail: opatovice@sahmgastro.cz
HEŘMANOVA HUŤ, tel.: 377 893 135, fax: 377 893 156, e-mail: hrub@sahmgastro.cz
www.sahmgastro.cz

Originál si zaslouží originalitu!

Již léta máme ve vztahu pivo a lidské tělo před očima tu všeobecně známou karikaturu profilu těla s neskutečnou „vanou“ a nápisem „Pivo dělá hezká těla!“ Kde je autor se svou tužkou a ostrovtipem teď? Lidově řečeno v ...!

Tyto fotografie jsou jasným důkazem, jak krásná, inspirativní a vzrušující těla pivo dělá. A jestli se najde výrobce těchto skvostných šperků, budu jedním z prvních, kdo s nimi ozdobí tělo své nejmilovanější.

Martin Dejdar

Patron poutníků na dálnici

Jako zjevení působí čtyřmetrová bronzová socha svatého Kryštofa, patrona poutníků, s malým Ježíškem na rameni, která dominuje novému silničnímu obchvatu Olomouce. Jejím autorem je výjimečný český sochař Marius Kotrba.

Začínal jako malíř – aby se stal uznávaným sochařem. Dlouho působil v Praze, ale nakonec se vrátil žít i pracovat tam, odkud přišel, do Rožnova pod Radhoštěm. Teprve na venkově našel vnitřní rovnováhu a vytvořil svá nejzajímavější sochařská díla. Jak kdosi povoláný řekl – Kotrba vytváří zjednodušené lidské postavy, vždy v sousoší, kde na první pohled není patrné, jak jsou *ti dva* do sebe zamotáni, takže dílo působí spíš jako abstrakce.

Když se před třemi lety Maria Kotrby zeptali, jestli by ho zajímalo vytvořit sochu u nového olomouckého obchvatu, neváhal ani na vteřinu. „Konkrétní představu jsem samozřejmě v tom okamžiku neměl, ale uvědomoval jsem si, že příležitost k vytvoření sochy monumentálního charakteru je dnes pro každého sochaře svátkem. A taky jsem věděl, že právě monument umím,“ říká dnes.

Místo i motiv si mohl vybrat sám. Musel ovšem jednat rychle, a tak požádal o pomoc projektanta Radovana Krejčíře. Ten navrhl asi kilometrový zářez, za nímž se rozprostírá rovinatá krajina Hané. A protože při stavbě byly nalezeny kosterní pozůstatky ze slovanských dob, bylo o přesném místě rozhodnuto.

Zbývalo už „jenom“ vymyslet, co vlastně u obchvatu bude stát. Marius Kotrba sledoval různé prvky a billboardy vysoké někdy i více než deset metrů. Uvažoval nad konstruktivistickými hrátkami z levných materiálů. „Až kterousi sobotu dopoledne jsem s tužkou v ruce seděl v baru u kávy a najednou se mi začalo rozjasňovat,“ vzpomíná šestačtyřicetiletý sochař.

Projektant ho seznámil s dálnicí i zevnitř. Poznal betonový monument současnosti – nádhernou konstrukci přemostění evokující chrámovou loď, skvělou grafiku půdorysů silnic. Přesto ho tohle prostředí nepřítahovalo, proto se rozhodl dát přednost člověku, dodat lidský prvek v sochařské podobě. V krajině se mu zjevil poutník. Tomu po jistém váhání přidal na rameno malého človíčka. Ostatně podobné téma už Marius Kotrba řešil před deseti lety. Oproti staré verzi však na nové skice jde postava v klidu, sebevědomě, se vzpřímenou hlavou.

„Byl jsem spokojený, jen jsem si nebyl jistý, jestli by nebylo příliš archaistické, sentimentální nazvat sochu Svatým Kryštofem. Ale před šéfy Silnic a dálnic, kdy svým způsobem šlo o bytí, či nebytí, jsem na otázku pana ředitele – co to je? musel odpovědět jasně. A tak byl Svatý Kryštof na světě.“

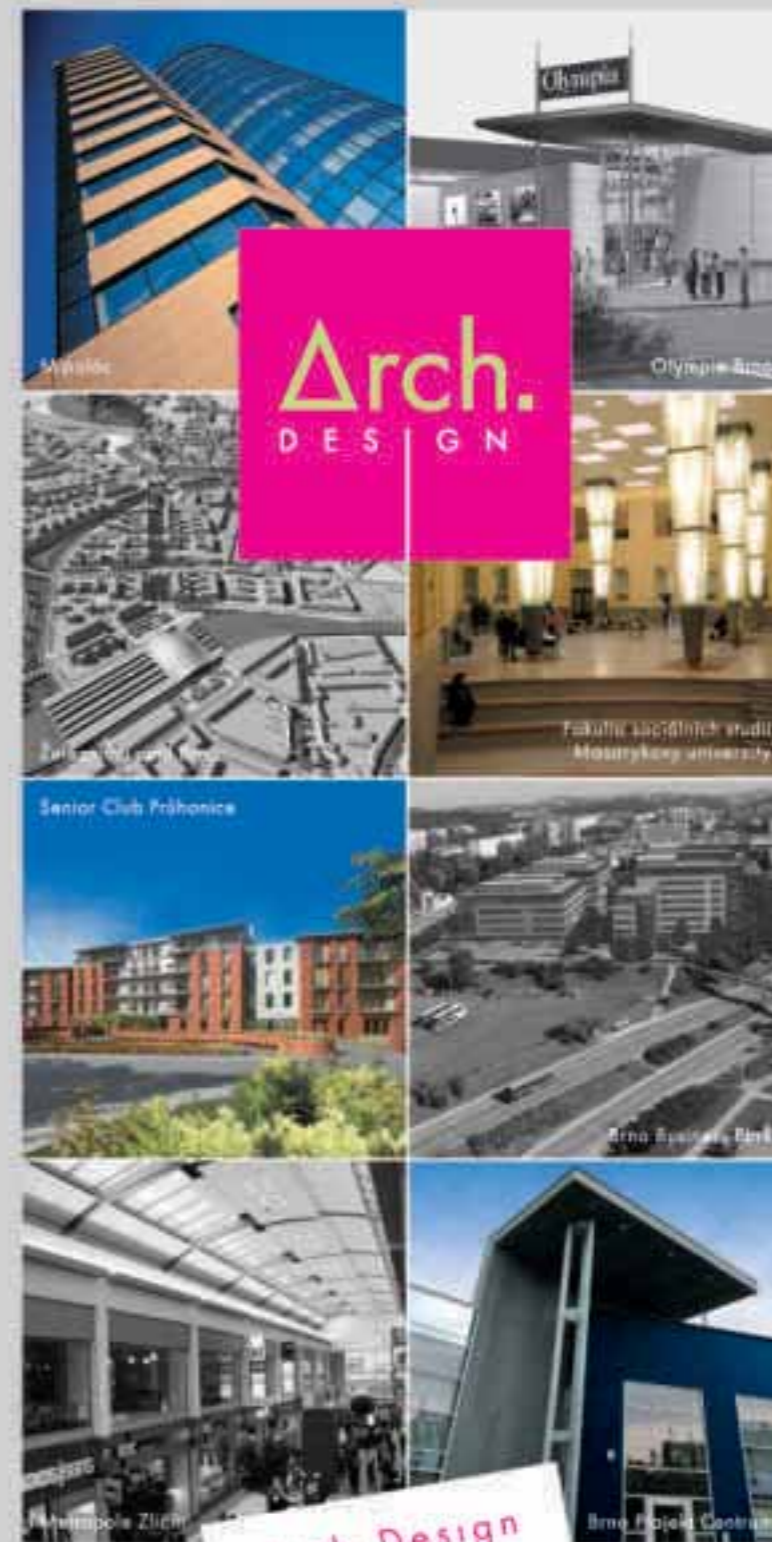

M.K.
1959*

Studoval na Střední uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti a monumentální sochařství na pražské Akademii výtvarných umění. Nyní vede sochařský ateliér na ostravské pedagogické fakultě. Svá sochařská i malířská díla vystavoval v Praze, v Brně, Ostravě a v mnoha dalších českých městech. Žije v Rožnově pod Radhoštěm.

Design by Arch.Design

- architektura
- urbanismus
- ekonomické zhodnocení záměru
- projekty pro územní a stavební povolení
- prováděcí projekty
- studie
- projekty interiérů
- inženýrská činnost
- autorský a technický dozor až po zajištění kolaudace stavby

Arch.Design
KANCELÁŘ BRNO
Štěrnského 39, 616 00 Brno
telefon +420 541 233 111
KANCELÁŘ PRAHA
Ohrazení 26, 140 00 Praha 4
telefon +420 261 099 360
www.archdesign.cz

Nevychovaná matka

Vždycky se domnívala, že výchova je především Láška, s L velkým jako slon, a nenechala si to nikým vymluvit. Ani vlastními dětmi. Trvala na tomhle názoru jako na žádném jiném a nezbystřila, ani když si jednou její mladší dcera vyčítavě postěžovala: „Mami, to mi nemůžeš jen tak prominout, když překročím kredit na mobilu.“

„Proč ne?“

„Protože to není správný. A spravedlivý. Spolužačky za to mají zaracha.“

„A tobě je jich líto?“

„Vůbec ne, já jim závidím.“

Ne, ani tehdy se Marie neřukla do čela. Místo řukání do čela už léta

Bývaly chvíle, kdy Marie nepochybovala, že proti jejím výzkumům na poli pedagogickém je Jan Ámos bezvýznamný břídil. Došla kupříkladu k závěru, že škola sice není holubník, ale rodina jím klidně může být. Při malém množství holubů je přece možné jednomu vařit těstoviny, druhému brambory a třetímu mazat chleba s máslem a třeba i s diamanty, hlavně žádný diktát, žádná drezura, jen samá Láška, s L velkým jako slon. Navzdory všem těmto průkopnickým objevům však Marii v jejím holubníku a ani nikde jinde neoslovovali vážená paní Ámoso, ale místo toho ji její děti zahrnovaly spoustou úkolů. Začalo to nevinně nenápadným lístečkem POTŘEBUJU NOVÉ BOTY a pak už to pokračovalo dalšími a obširnějšími vzkazy.

A tak také dnes jako každý den vynesla Marie koš, pověsila prádlo, vyndala nádobí z myčky a uložila ho do kredence a stejně tak po chvíli sklídila a vyžehlila suché prádlo.

A pak se ulekla. Na jeden úkol si ani nevzddechla, vždyť měla odnést do opravny Klářinu hi-fi věž! Zapomněla na to jak na smrt, a přitom dobře ví, že její starší dcera nutně potřebuje poslouchat každý večer techno! A taky ví (a raduje se z toho), že Klára nemá čas, aby přístroj někam nosila, vzdělává se a zdokonaluje

vynášela koš, věšela prádlo, vyndávala nádobí z myčky, uklízela ho do kredence a stejně tak posléze sklízela a žehlila uschlé prádlo. Proč by to všechno nedělala? Děti se mají vzdělávat, na všechny tyhle blbosti mají přece spoustu času.

Při slově výchova se odjakživa celá opupinkovala, ten výraz jí způsoboval horší alergii než jaro, kdy všechno kolem rozkvetlo. Výchova k čemu, jak a proč? Měla dvě dcery a vychovávala je naprosto stejně, přesto se chovala každá jinak; mluvily jinak, rostly jinak. Ne, vlastně rostly jako dříví v lese, jak říkával její přítel, než ho holčičky zneškodnily. Protože přátelit se s Marií nutně znamenalo přátelit se i s jejími dětmi když už je měla, když už o nich pořád mluvila.

Jenomže přátelit se s jejími dětmi nebylo snadné. Marie se rozvedla už před pěti lety a asi to bylo dost znát nejenom na ní, ale hlavně na jejích názorech na děti. Možná na výchovu nazírala příliš žensky, pokud to skutečně znamená tak strašně nedůsledně, nekonceptně, nesystematicky a citově. Hlavní je přece mateřská něha, protože kdo jiný v životě bude člověka bezmezně a nesoudně milovat než jeho maminka? Kdo jiný mu bude nadřizovat, u koho jiného by měl mít větší protekci? ptávala se často sama sebe a odpovídala si u nikoho, jenom u maminky.

v zájmových kroužcích, které jí ona sama vybrala, a tak dcera chodí domů až večer, vzdělaná a zdokonalená přesně tak, jak si to Marie představovala. Proto šťastně plní všechny úkoly a zůstává nevzdělaná a nedokonalá. A k tomu všemu trpí pocity úzkosti, například dnes se vyloženě bojí Klářina návratu.

Když se konečně dveře do bytu otevřely, Marie pocítila cosi jako úlevu, ale jen v první chvíli. Klára přišla z hodiny francouzštiny svěží a dobře naladěná.

„Tak co ta hi-fi věž, spravili ji?“ zeptala se s mírným francouzským přízvukem.

„Zapomněla jsem na ni,“ odvětila matka po pravdě.

Klára se rozplakala. Štkala srdceryvně a stěny paneláku se povážlivě otřásaly jakoby v rytmu techna, vlastně mnohem víc. Klára působila dojmem, že její život náhle ztratil smysl, což Marii (naprosto nečekaně) namíchlo.

„Hele, nehraj to na mě!“ okřikla ji. „Každý den se od rána kvůli vám míním přetřhnout, tak mi snad můžeš tu blbou hi-fi věž odpustit.“

„Ta věž rozhodně není ta, kdo je tady blbá! Nemůžu bez ní žít!“ zvolala Klára, a aby dodala svým slovům patřičnou váhu, zamkla se ve svém pokoji.

„Tak si trhni nohou.“

Marii (naprosto překvapivě) ruply nervy, k čemuž přispělo i zjištění, že zatímco se hádala s Klárou, využila Tereza té klidné chvílky a nalepila na zeď v kuchyni papírového hada.

Marie na ni bezmocně hleděla, a dokonce se zmohla i na úsměv. Tereza jí ho povzbudivě vrátila. „Teď spáchá sebevraždu, uvidíš,“ kývla hlavou směrem k sestřinu pokoji.

A Marie viděla. Když se jí po několikahodinovém úsilí konečně podařilo otevřít šroubovákem nedobytné dveře, ležela dcera na zemi a nebyla ani svěží, ani dobře naladěná. Marie se k ní vrhla.

„Co to vyvádíš?“ zatřásla s ní. „A co to tady tak strašně páchne?“

„Dej mi pokoj,“ odsekla Klára, po francouzském přízvuku dávno ani stopy. Do Klářina pokoje vstoupila i Tereza, ačkoliv to měla od starší sestry zakázané.

„Sežrala aromatické sušenky. To dělá furt,“ komentovala situaci.

„Proboha proč?“ zeptala se Marie.

„Doufá, že jsou jedovatý. Zkouší všechny druhy, posledně smrděla jak santal.“

„Ničeho jsem si nevšimla,“ zrozpačitěla Marie.

„Jela jsi zrovna do opravny s televizí.“

„Aha.“

Marie Klárou střídavě třásla, objímala ji a bušila do ní.

„Poslyš, už to nikdy nedělej, jasný?“ řvala na ni.

„Dej mi pokoj... pokoj,“ opakovala Klára monotónně, dokud Tereza matku neodtáhla do kuchyně. Ten had potřeboval ještě vybarvit. Tereza otevřela fixy.

„Víš, co si myslím?“ zeptala se později.

„To vážně netuším,“ odpověděla Marie po pravdě.

„Že bys nám tu domácnost měla konečně svěřit. Přiznej si, že tvé organizační schopnosti jsou minimální, jsi taková nekonceptní a moc mateřská, to už dávno není moderní, ženský už dávno takový nejsou.“

„A jaký jsou?“ zeptala se s nadějí, že se dozví tajemství, které nejspíš měla znát už dávno.

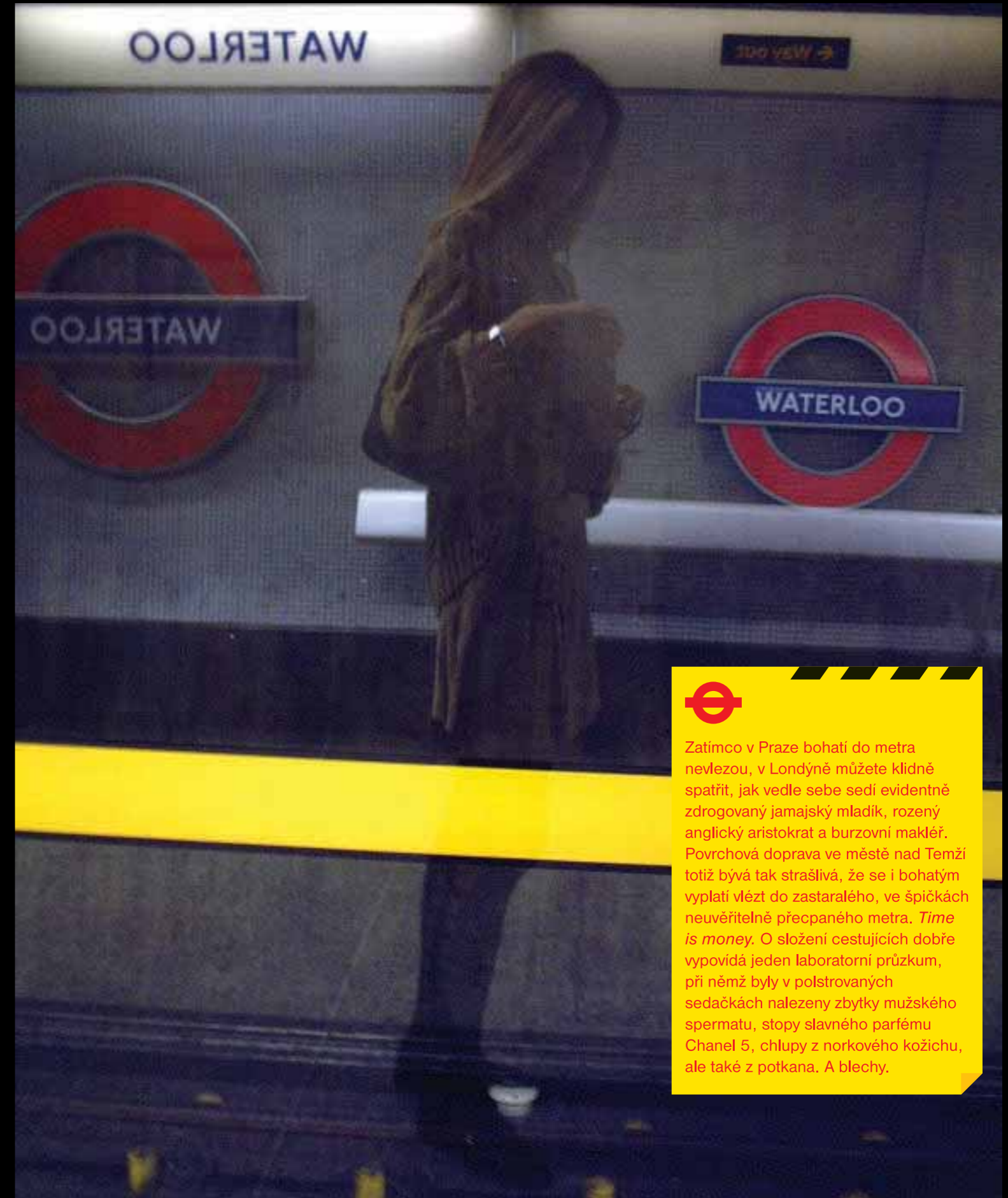
„Úplně normální.“

A tak když z Kláry po několika dnech konečně vyčpěla vůně jasmínu, odevzdala Marie domácnost dcerám. A nestěžuje si, ba právě naopak. Začíná hovořit francouzsky a rusky a zapsala se na balet. Proč ne, když způsob, jakým jí její děti vychovávají, je tak úžasně důsledný a systematický, že Marii by nikdy nenapadlo jíst aromatické tyčinky. Dokonce ani když má zaracha, protože překročila svým mobilním telefonováním kredit.

Londýnské metro neboli „Tube“, to je přes 140 let starý labyrint, v němž denně cestuje na 2,5 milionů lidí ze všech koutů britské metropole.

Zatímco v Praze bohatí do metra nevlezou, v Londýně můžete klidně spatřit, jak vedle sebe sedí evidentně zdrogovaný jamajský mladík, rozený anglický aristokrat a burzovní makléř. Povrchová doprava ve městě nad Temží totiž bývá tak strašlivá, že se i bohatým vyplatí vlézt do zastaralého, ve špičkách neuvěřitelně přečpaného metra. *Time is money*. O složení cestujících dobře vypovídá jeden laboratorní průzkum, při němž byly v polstrovaných sedačkách nalezeny zbytky mužského spermatu, stopy slavného parfému Chanel 5, chlupy z norkového kožichu, ale také z potkana. A blechy.

text Petr Pravda
foto Markéta Navrátilová

rozhovor

Koláč je potřeba nejdřív upéct, teprve pak krájet

> říká prezident Svazu průmyslu a dopravy Jaroslav Míl

Ještě jako špičkový top manažer zahájil grandiózní reformu ČEZ, dnes největší firmy ve střední Evropě. Teď už třetím rokem stojí v čele Svazu průmyslu a dopravy a prokopává cestu k jednodušším pravidlům podnikání a transparentnějším zákonům. Neskrývá, že jde přímo o sisyfovskou práci. Narodit se znovu, přál by si být exkluzivním architektem, který si může plnit své sny.

Před časem jste sám sebe označil za optimistu, který vidí budoucnost pesimisticky. Platí to stále?

Jsem spíš realista. Díky své současné profesi si připouštím problémy, jež většinu lidí netrápí. Protože se nebudou řešit pozítří či příští týden, ale tuto zemi potkají za 10, 15, 20 let. Optimista jsem v tom, že věřím, že nakonec přestaneme míjet příležitost, která se nám nabízí.

Tuším, že jste k tomu dospěl hlavně až na postu prezidenta svazu.

Určitě. Mám více prostoru zabývat se věcmi, na něž mi předtím nezbyla myšlenková kapacita ani chuť. Číst, nad věcmi přemýšlet, víc diskutovat, víc se setkávat s lidmi.

Za druhé, zatímco každá firma je vedena víc příkazy, ve svazu musím být schopný řadu věcí projednat se členy, získat většinu.

Za třetí, nyní vidím věci v širších souvislostech i proto, že bývám součástí

doprovodů prezidenta a ministrů a pravidelně se účastním jednání zaměstnavatelů na evropské úrovni.

Musel jste se mnohem více dovědět o stavu této země. Jaký je?

Jedna věc je statistika. Vzpomínám na Orwellovu Farmu zvířat, kde starému unavenému koni byla vidět už jen žebra, ale statisticky se zvířata měla lépe. Je tedy dobré, že naše ekonomika roste, ale na druhou stranu stále míváme velkou příležitost k růstu.

Vášim úkolem je tomu růstu napomoci. Jak?

Lobovat, vysvětlovat, vytvářet prostředí, kde si lidé začnou uvědomovat, že není možné fungovat jako dosud, kde se věci začnou zjednodušovat. Jsem přesvědčený, že se nám podaří a už se nám to podařilo vysvětlit demokratickým stranám, že je třeba zjednodušit daňový systém. Jedině drastické zjednodušení bude moci eliminovat stínovou ekonomiku, korupci, napravit pravidla, zlevnit náklady...

Jak bychom tedy měli fungovat?

Koláč, který chceme krájet, musíme nejprve upéct. Nemůžeme rozdělovat něco, co nemáme. A to je cesta, kterou jdeme i my ve svazu. Vysvětlujeme například, že zákoník práce připravený vládou jde proti milionům zaměstnanců. Není možné označit podnikatele za asociální lidi. Najděte mi takového, který založil byznys s tím, že se těší,

až bude propouštět? To je postavené na hlavu. I Stanislav Bernard přece rozjel podnikání s tím, že chce růst, aby to fungovalo, aby jeho zaměstnanci byli spokojeni. Návrh nového zákona práce byl skutečně připravený pouze pro pár odborových předáků. Pevně věřím, že se nám podaří prosadit skutečně liberální zákoník a vyhrát třeba i proti těm Marťanům.

Baví vás dělat něco, kde výsledek je mnohdy nejistý? Nebo ho uvidíte až po dlouhém čase.

Hodně mne nebaví setkávat se s lidmi, o nichž bezpečně vím, že je tato země ani její občané vůbec nezajímají. Ani vteřinu ve svých funkcích ve vládní exekutivě či státní správě vůbec nepřemýšleli, že by se mohli zajímat o lidi.

Vidím, že řada podnikatelů založila byznys jen na tom, zda se jim podaří napojit se na politika, který jim zajistí od zakázek počínaje, po cokoli dalšího konče. Nejsem idealista, vím, že se to děje všude. Ale ta míra a forma nás posouvá téměř někam do „třetího světa“.

Jinak co vás na vaší práci ještě baví?

Nedávno jsem se například setkal v Londýně s princem Andrewem. Byla to diskuse na úplně jiné úrovni, s člověkem, který má vynikající vzdělání, rozhled, ohromnou životní zkušenost. Sloužil třeba v armádě za války o Falklandy. Dělá mi také radost, že se na svazu

podarilo řadu věcí ovlivnit a vysvětlit. Zabránit i naprosto neuvěřitelným zhůvěřilostem, které připravily některé stranické sekretariáty.

Není řízení firmy jednodušší a zábavnější?

Je. V tom, že člověk vidí konkrétní výsledky. I teď jsem sice absolutně spokojený, ale kdybych se měl ještě jednou narodit, chtěl být exkluzivním architektem, který si může plnit své sny.

Ale sám jste se takovým architektem jedné velké firmy, ČEZ, nebo spíš její transformace stal.

V určité fázi vývoje firmy ano. Když bylo rozhodnuto, že stát nebude svůj podíl ve firmě prodávat. Náš tým připravil nový plán jejího rozvoje a postupně ho realizoval, včetně zahraniční expanze, která udělala z ČEZ největší firmu ve střední Evropě. Tam skutečně radost architekta z realizace jeho nápadu byla.

Bylo by bývalo dobré, kdyby byl tehdy ČEZ privatizován?

My jsme byli připraveni. Stát chtěl ale 201 miliard a tehdy přišla nabídka jen na 185. Dnes je vidět, že to byla fatální chyba francouzské společnosti, která nabídku dávala a špatně četla vývoj na evropském trhu.

Stát tedy mohl mít 201 miliard. Co se dá účelného udělat s takovými penězi?

Cynik by řekl, že stát nemá mít žádné peníze, protože by těch 201 miliard prouštroval. Jeden poslanec mi kdysi sdělil – mít 201 miliard je blbost. Čím míň dostaneme, tím míň se ztratí.

Já bych se dnes nebál ČEZ prodat. Je dobrý čas a kupec by se určitě našel. Ale takové peníze by měly jít na zvláštní účet s tím, že rozhodnout o nich by mohla pouze dvoutřetinová většina parlamentu. Mohly být základem pro penzijní reformu. Protože tak, jak dnes žijeme na úkor budoucích generací, ale i bohužel na náš úkor, také budeme staří, to je nezodpovědnost.

Co se nakonec stalo mezi vámi a vládou?

Nejvíce se situace vyhrotila, když se chtělo

Jaroslav Míl ve své pražské kanceláři v březnu 2006

po představenstvu, aby přijalo rozhodnutí, které nebylo v zájmu akcionářů a navíc bylo i v rozporu s obchodním zákoníkem. Já jsem tehdejšímu místopředsedovi vlády sdělil, že máme-li si vybrat mezi tím, zda být vyhozeni a na svobodě, nebo jít na dvanáct let do kriminálu a stejně být nakonec vyhozeni, tak to radši budeme vyhozeni a na svobodě.

Na změnu managementu má každý majitel právo a aspoň za sebe to plně respektuji. Pro mě je to už minulost bez jakéhokoli pocitu a myslím si, že už nemá smysl se k tomu vracet.

Proč politici mnohdy takto uvažují?

Řada z nich nikdy nic neřídila. A mnohdy mají pocit, že se jich zákony netýkají. Po určité době se zapomenou vcítit do života obyčejných lidí.

Co s tím?

Stále je třeba věci zjednodušovat. Přijímat méně norem, ale dodržovat je.

Získal jste takové zkušenosti, že se nabízí otázka, máte politické ambice?

Dobrá otázka. Měl jsem nabídky kandidovat do Evropského parlamentu, do Senátu, teď do Poslanecké sněmovny. Všechny jsem po této zkušenosti odmítl. Netvrdím, že exekutivní funkce by mne

neoslovila. Ale na druhou stranu zvažuji, že je lepší se vrátit do byznysu, kde za sebou vidíte pozitivní výsledky.

Už nastal ten čas?

Uvidíme. Nepotřebuji si nikde nic dokazovat, vytvářet dojem, že trvale stoupám na společenském žebříčku. Mne by to prostě muselo bavit a musel bych mít pocit, že budu moci ovlivnit pozitivní výsledek. Konečně nechci zanedbávat svoji rodinu. Mám malou dceru a to je radost, o kterou nechci přijít.

J.M.
1958*

Vystudoval Sheffield Hallam University – Master of Business Administration, Sheffield Business School (M.B.A.), ČVUT (Fakulta elektrotechnická – obor Ekonomika a řízení v energetice a postgraduální studium zaměřené na jaderné elektrárny a ukládání vyhořelého paliva). V letech 2000–3 byl předsedou představenstva a generálním ředitelem ČEZ. Od června 2005 je členem dozorčí rady Burzy cenných papírů Praha. Hraje golf, fotbal a rád lyžuje.

Čas na změny

... k lepšímu

Na začátku je Vaše snaha neustále se zlepšovat, dosáhnout vyššího růstu, vyzkoušet nové nápady a přístupy ...

Nejdříve analyzujeme Vaše postavení na trhu, sledujeme nejnovější trendy a provedeme srovnání s nejlepšími postupy Vaší konkurence. Poté identifikujeme nové příležitosti a nabídneme nová inovativní řešení v oblasti řízení změn - odlišit se a být ještě úspěšnější.

Vyžádejte si výsledky naší nové evropské studie „Inovacemi k růstu“, které se zúčastnilo více než 500 manažerů v EU.

www.dcvision.cz

... IT'S TIME TO CHANGE

DC VISION je poradenskou firmou poskytující profesionální konzultační služby a manažerský trénink.

Klienty tvoří společnosti usilující o dosažení vedoucích pozic na dynamických a rostoucích trzích ve střední Evropě a organizace, které rozvíjejí nové inovativní nápady a realizují nové projekty.

Tým tvoří specialisté v oborech marketingu a managementu, disponující schopnostmi identifikovat příležitosti a připravit klienty k dosažení úspěchu a růstu.

DC VISION, s.r.o. • Nám. Republiky 7 • CZ-746 01 Opava
phone & fax: +420 313 520 456-7 • e-mail: info@dcvision.cz
Member of Allied Consultants Europe • www.ace-europe.net

Už druhá Klasa!

Národní značku kvality Klasa získal Rodinný pivovar Bernard jako jediný v republice už pro dvě svá piva. Po Svátečním ležáku ocenilo ministerstvo zemědělství certifikátem Klasa také Speciální černé pivo 13% s přísadou jemných kulturních kvasnic. Výjimečnost i originalitu nepasterované černé třináctky Bernard podtrhuje i vítězství v tradiční soutěži Česká pivní pečef 2006, do které se letos přihlásilo šedesát pivovarů. V Táboře triumfovalo exkluzivní humpolecké pivo v kategorii černých speciálů již po páté v nepřetržité řadě. Černý speciál Bernard je prostě skvělý!

Martina Sáblíková Jak Herminátor v Holandsku

Když vedle vás sedí v kanadském klobouku těsně po příletu z mistrovství světa v Calgary, vypadá jak nenápadná, trochu stydlivá studentka. A přitom už tato štíhlá dívka s příjemným úsměvem začala porážet nejlepší svalnaté sportovkyně takových velmocí, jako jsou Německo, Kanada, Holandsko, Rusko a USA. Velmocí v rychlobruslení – sportu, který má u nás setinový rozpočet a o němž navíc veřejnost prakticky nic neví.

Zeptejte se na ulici, v jakých rychlobruslařských disciplínách se závodí nebo co jsou to třeba klapačky. Polovina lidí nebude vůbec tušit, o čem je řeč. Ještě vloni na podzim v České republice nevěděl takřka nikdo nic nejen o rychlobruslení, ale ani o Martině Sáblíkové. Dnes, o šest měsíců později, ji zná už každý druhý.

Zatímco většina lidí však ještě pořád netuší, o co se tu jedná, i sportovní laikové ji už označují za nejužasnější překvapení, jaké se v poslední době v českém sportu zrodilo. Kdo se pak o věc skutečně zajímá, naznačuje, že je největší českou nadějí pro příští zimní olympijské hry v kanadském Vancouveru. Možnou nástupkyní Katky Neumannové. Martina Sáblíková má velkou příležitost šanci stát se i jedním z největších sportovně obchodních artiklů. Který sponzor ji získá, bude si mnout ruce. Tato dívka má šanci stát se i idolem mladých. Sama je ještě hodně mladá, milá, zapálená, na první pohled úplně normální holka. A přitom vyniká v jednom z nejelegantnějších sportů, který má navíc v naší zeměpisné šířce punc exotiky.

Už dnes je juniorskou světovou rekordmankou na 10.000 metrů. Hvězdy rychlobruslení však obvykle nevyhrávají na mistrovství světa a olympijských hrách jen jednu medaili, ale hned tři, čtyři. Potvrzuje to i její trenér Petr Novák. „Má šanci přivést čtyři medaile,“ říká bez sebemenšího zaváhání.

Přitom se zdá, že Martina Sáblíková ještě zdaleka není v plné síle. Oproti svým slavným svalnatým soupeřkám Cindy Klassenové či Claudii Pechsteinové vypadá jako štíhlá baletka. Moc toho nenamluví, a pokud promluví, čiší z ní ještě téměř dětská upřímnost. Přesto v ní cítíte skrytou vnitřní sílu a odhodlání. A nepřehlédnutelný je i zvláště pevný vztah s trenérem Petrem Novákem. „Chci z Martiny vybudovat osobnost. Musí zůstat skromná, musí zůstat oběma nohama na zemi, ale musí být

osobnost. Nesmí se bát a nesmí si nechat jen tak něco líbit. Mým tajným snem je, aby uspěla nejen na příští zimní olympiádě, ale i na té letní,“ říká tajemně muž, který v neuvěřitelně provizorních podmínkách objevil a piplá skvělý talent.

„Jaký je můj trenér? On je docela dost dobrej blázen. Je to můj manažer, masér, ten, kdo kontroluje brusle, doktor, psycholog, nevím co všechno. Strašně ho obdivuju, jak to všechno zvládá a kam až mne dostal, to by asi nikdo jiný nedokázal,“ odpovídá Martina s odzbrojující upřímností. Ke komu ji přirovnat? Představte si, že by neznámý nizozemský trenér lyžování objevil nového Hermanna Maiera, který by navíc mezi svalnatými lyžařskými „dřevorubci“ vypadal jak středoškolský student. V Nizozemsku nemají jediný pořádný kopec, na kterém by se dal trénovat slalom, o sjezdu ani nemluvě. U nás není jediná rychlobruslařská dráha s umělým ledem. A tak se stává, že Martina Sáblíková čtrnáct dní před významnými závody nestojí ani jednou na ledě.

Lidé milují podobné, skoro až neskutečné příběhy. Dávají jim naději, že v jejich šedivém, obyčejném světě jsou zázraky možné, že i jim se může podařit něco neobyčejného.

Ale ještě není vyhráno. Martina Sáblíková je na rozhodující křižovatce. Už v létě se bude rozhodovat o tom, zda se stane opravdu světovou závodnicí. Zatím je hodně dobrá. K tomu, aby byla nejlepší, jí čeká ještě dlouhá cesta. Ve hře je mnoho proměnných. Zdraví, podmínky, peníze a zase peníze. A dobří, schopní lidé kolem ní. Zatím má Petra Nováka a slušné zázemí Dukly, na kterou nedají dopustit. Ještě chybí uznalí sponzoři a hala v Čechách, kde by mohla konečně trénovat. Naštěstí pro ni i pro český sport se o vybudování rychlobruslařské haly už začíná mluvit.

Ve své stati o Bedřichu Smetanovi uvádí docent Zdeněk Susa jako „blahodárný doklad tvůrčí síly piva“ skutečnost, že otec našeho hudebního klasika byl pivovarským sládkem a zplodil celkem dvacet dětí.

Pivo může prospívat i sexu

Pítí piva se obvykle dává do souvislosti s kdekájkými pochmurnými jevy i nebezpečnými riziky. Obezitou počínaje a obecně zhoubným vlivem alkoholu na organismus konče. Vztah konzumace piva a funkcí lidského těla však není zdaleka tak jednoduchý, jak se zejména některým zavilým bojovníkům proti alkoholu může zdát; rozhodně není pouze negativní. Můžeme to přesvědčivě demonstrovat i na tak srozumitelné a každému blízké oblasti, jakou je sexualita.

Bez tekutin to nejde

Uměřené a pravidelné pití piva dodává tělu potřebné tekutiny. Základní sexuální reakce pohlavních orgánů jsou přímo závislé na dostatku tekutin. Pro sex mužů platí, že ztopoření pohlavního údu je děj založený na principech hydrauliky. Aby se příslušné a hlavně potřebné tlaky mohly uplatnit, je nezbytný dostatečný objem přiváděné krve. Ten je samozřejmě přímo závislý na celkovém přívodu pitné vody, která je hlavní složkou piva.

Také u žen vaginální lubrikace, tedy zvlhčení poševní sliznice při sexuálním vzrušení, které posléze umožňuje „hladký“ pohlavní styk, předpokládá dostatečný přívod tekutin.

Bez zajímavosti určitě není ani skutečnost, že naplněný močový měchýř podporuje u mužů erekci a také ejakulaci, u žen pak zvyšuje tonus poševních stěn. Může mít tedy pravdu průvodce návštěv v jednom českém pivovaru, když při svém výkladu tvrdí, že „pivo u mužů staví, u žen svírá“.

Pivo zlepšuje náladu

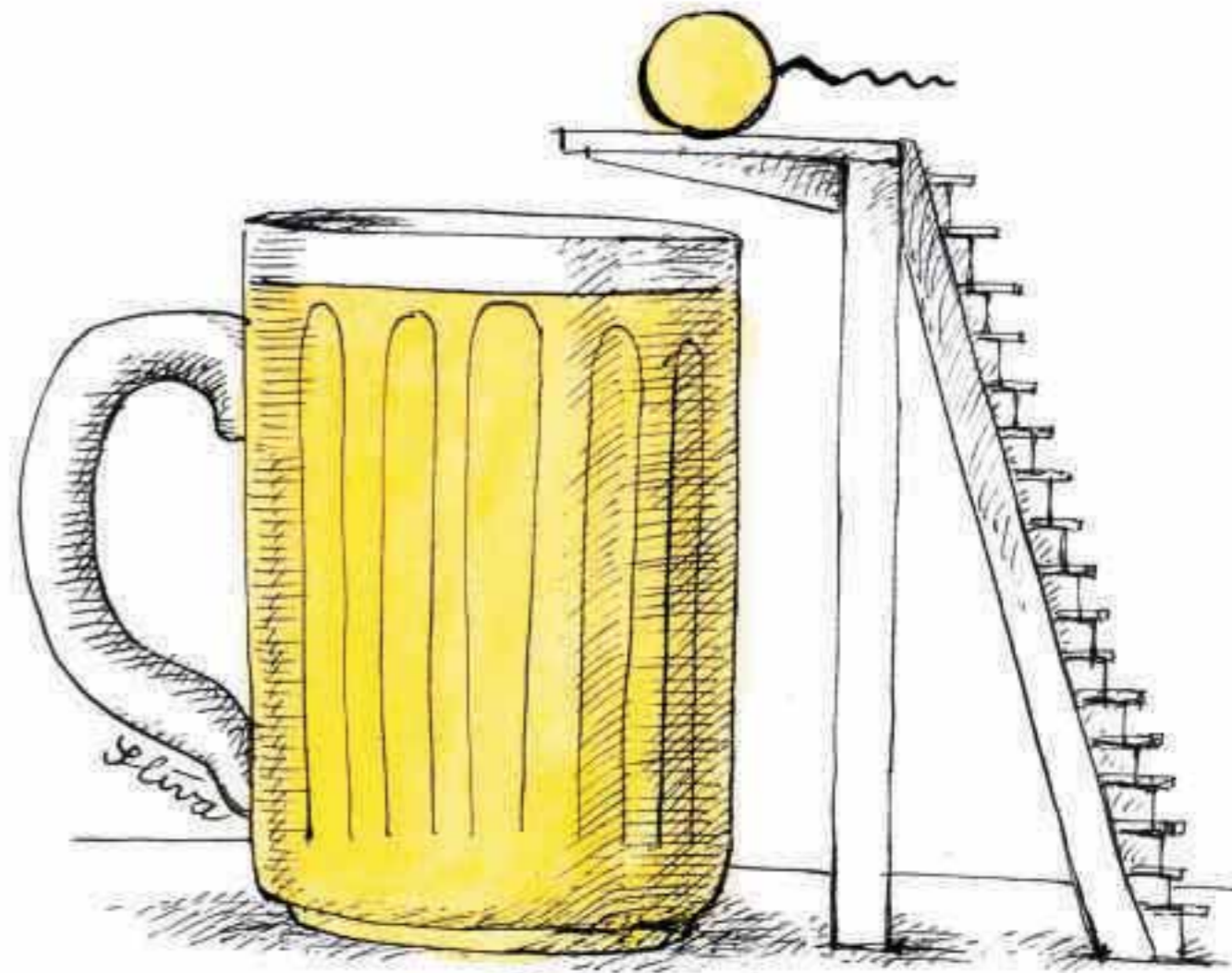
Alkohol, který pivo obsahuje, je látka s významným účinkem na lidskou psychiku. Pomineme-li nepříznivé účinky alkoholu při jeho nadměrné konzumaci, má tato látka na psychiku jednoznačně pozitivní účinky. Není pochyb o tom, že alkohol zlepšuje náladu. Jen u lidí od přírody zapšklých a zlostných existuje riziko, že alkohol jejich náladu ještě zhorší. Jinak

požití piva lidi rozveseluje a pozitivně ovlivňuje vzájemnou komunikaci. To samozřejmě platí také pro komunikaci v sexuálním páru. Nic tak nepodporuje příjemný sexuální prožitek jako dobrá nálada a klidná mysl. Je zde samozřejmě také jisté riziko, že v pivu obsažený alkohol více či méně zkreslí naše vnímání sexuálního protějšku. Tak se ženám pod vlivem účinků vypitého piva jejich protějšek může jevit jako téměř dokonalý krasavec, jako superman, i když tomu jeho skutečné kvality zase až tak moc, nebo dokonce vůbec, neodpovídají. Muži jsou i ve stavu poměrně střízlivém nakloněni vnímat každou vlídnější a hlavně přístupnější mladici jako úplnou sexbombu, s níž by mohli prožít dosud nepoznané erotické výboje. Pivo mužům jejich ženské protějšky ještě více zkrášluje a činí je v jejich očích přitažlivějšími, než by byly bez účinků tohoto nápoje. Existuje tu ovšem reálné nebezpečí značného zklamání, když alkohol přestane působit, což přirozeně platí pro obě pohlaví. Britští statistikové nedávno přišli se zajímavým zjištěním. Zdá se, že každé zdražení piva vždy významně snižuje výskyt pohlavně přenosných nemocí, zejména kapavky. Tento „umravňující“ vliv snížené konzumace piva je však pouze přechodný, protože milovníci piva se po čase na nové ceny docela dobře adaptují.

Pozor na útlum

Základní sexuální funkce menší dávky alkoholu jednoznačně podporují. Působí totiž v cévách lidského těla rozšíření a zvětšení průtoku. Tím je samozřejmě usnadněno překrvení pohlavních orgánů, které je prvním projevem sexuálního vzrušení a které připravuje tyto orgány k pohlavnímu styku. Není myslím bez zajímavosti, že tuto vasomotorickou reakci pohlavních orgánů na alkohol způsobuje kyslíčnický dusnatý (NO), tedy látka, která se uplatňuje při léčení impotence nejrůznějšími moderními preparáty, jako je třeba Viagra.

Pozor je třeba dát na uměřené dávkování piva. Příliš vysoká dávka zlatavého moku může vyvolat útlum, který samozřejmě sexu neprospívá.

Při pití piva může k nežádoucímu útlumu dojít snadněji než u vína či tvrdého alkoholu zejména proto, že látky, které se při vaření piva vyluhují z chmele, působí sedativně. Chmel sám je ostatně častou přísadou uklidňujících čajových směsí. A tak i kvůli sexu by každý měl v pití znát svoji míru a měl by ji v praxi také respektovat. Běžná psychická relaxace po požití piva nijak zásadně neruší sexuální reakce. Zejména někteří mladí muži si naopak pochvalují, že přiměřená konzumace piva před pohlavním stykem prodlužuje jejich koitální „výdrž“.

Pivo může i zkrášlit

Cukry, které pivo obsahuje, jsou vítaným zdrojem „rychlých kalorií“ a jsou snadno a rychle organizmem využívány. Právě přívod cukrů bývá někdy činěm odpovědným za výskyt „pivního břicha“ u silných pijáků piva. Nicméně při podrobnějším bádání zjistíme, že nejčastější příčinou této „viscerální obezity“ bývá „mužské klimakterium“, tedy snižování produkce mužských pohlavních hormonů u některých mužů ve středním a starším věku. Pití piva s tím má málo společného, protože tento typ obezity se vyskytuje také v zemích, kde se pivo příliš nekonzumuje.

Enzymy, antioxidanty, hormony a vitamíny jsou samozřejmě součástí každého dobrého piva. Dostávají se do tohoto nápoje vyluhováním z chmele a sladu a také z mikroorganismů při kvasném procesu. Tyto přírodní substance působí vesměs pozitivně na lidský organismus. Nedávno proběhla tiskem zpráva, že belgičtí muži jsou potěšeni skutečností, že jejich ženám se zvětšují ňadra. Dnešní generace Belgičanek

nakupuje o číslo větší podprsenky než generace předchozí. S pravděpodobností, která hraničí s jistotou, můžeme říci, že takového zkrášlujícího efektu by se nedosáhlo, kdyby v Belgii ženy tolik neholdovaly pivu. Dostatečný přívod vitamínů, zejména ze skupiny B, je při pravidelné konzumaci piva zaručen. Ostatně medicína již dlouho při deficitu vitamínů B-komplexu doporučuje pivovarské kvasnice. Všechny tyto biologické látky zlepšují stav lidského organismu. Mají tedy přímý vztah ke kráse lidského těla, a tedy i k jeho sexuální atraktivitě.

MUDr. Jaroslav Zvěřina je přednostou Sexuologického ústavu 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze a poslancem Evropského parlamentu.

Mezitulky jsou dílem redakce.

POMOZTE HUMPOLECKÉMU HOKEJI!

stav konta
k 3/4/2006 je
360 683,- Kč

Prosíme všechny příznivce hokeje a bruslení, hokejové kluby, podnikatele, fanoušky – **pomozte nám!** Patronem naší sbírky je hokejová legenda Vysociny Josef Augusta, trenér mistrů světa z roku 2000. Číslo účtu, kam můžete směřovat svou pomoc, je: **78-80423350267/0100**

Vklad je možné dávat formou příkazu k úhradě z jakékoli banky nebo peníze složit přímo v Komerční bance. TJ Jiskra Humpolec se zavazuje, že vybrané prostředky budou sloužit na výstavbu nového zimního stadionu v Humpolci. Blížší informace o sbírec, průběžném stavu účtu a humpoleckém hokeji vídíte najdete na: www.jiskrahumpolec.wz.cz

Generalissimus XXXIX.

Kladrubské národní stříbro

Jsou mohutní a krásní, ušlechtilí a důstojní. A zdá se, že to o sobě vědí. Čím lepší a zdatnější ve svém oboru, tím více to vědí. Černí či bílí, ale vždy s onou typickou „klabonosou“ hlavou a decentní delší hřívou.

Seznamte se – to jsou starokladrubští koně, součást národního stříbra této země, pýcha jezdeckého sportu a kteréhokoliv chovu koní na světě. Ač nejsou tak rychlí a pružní jak ti dostihoví či parkuroví, jsou mezi ostatními koňmi jako vozy Rolls Royce mezi automobily. Po staletí speciálně šlechtění pro císařskou kočárovou a ceremoniální službu dokáží vznešeně a elegantně táhnout nablýskané kočáry. S přesností luxusních švýcarských hodinek sladit vzájemně krok. Jsou jak elitní jednotka hradní stráže.

I jména nesou úžasná a důstojná, přímo šlechtická: Sacramoso Energica II., Generale Elodia I., Generalissimus Capria XXXIX. První jméno po otci, druhé po matce, čísla za jmény mají jako králové či císaři.

Když se před vámi tyčí ten nejlepší a nejslavnější, osmnáctiletý Sacramoso Eroica XLIII., je to jak setkání s Jeho výsostí. Pokud jste nevěřili, že i v žilách koní může kolovat šlechtická krev, teď už nepochybujete. A nepoznáte ani, že od loňska je už v „posportovním“

Život ušlechtilých koní

Kladrubské hřebčiny

koňském důchodu. Osminásobný mistr České republiky v jízdě čtyřspřeží a dvojnásobný účastník mistrovství světa je zdravě sebevědomý a pyšný na svou krásu a umění.

„Je velmi ušlechtilý a má vynikající mechaniku pohybu. Doslova se vznáší, chybí mu už jen křídla,“ říká nadšeně ředitelka kladrubského hřebčína Lenka Gotthardová a hladí mu nozdry. „Je to kůň zrozený pro potlesk a obdiv. Je přímo nadšený, když se mu tleská.“

Jeho výsost Sacramoso Eroica XLIII. je v Kladruzech miláčkem všech a svoji pozici si do sytosti užívá v největším ustájeném boxu s vlastní fotografií. Když se vloni loučil při velké slavnosti se svou sportovní kariérou, nesl hlavu snad ještě hrději a výš než kdy jindy. Diváci vstávali a tleskali jak v milánské opeře a mnohým po tvářích stékaly slzy.

Ale kladrubský hřebčín zdaleka není jen Sacramoso Eroica XLIII.. Je to 340 koní (dalších 260 je v nedalekých Slatiňanech), z nichž takřka každý má svůj důstojný rodokmen, zajímavou minulost či skvělou budoucnost. Historie chovu sahá několik století nazpět. Jedním z nejdůležitějších dat je rok 1579, kdy císař Rudolf II. povýšil hřebčín v Kladruzech na dvorní. Od té doby až do roku 1918 dodával hřebčín koně dvoru do Prahy

i do Vídně. „Ti koně jsou nejen krásní, mají také velmi dobrý charakter,“ vypráví Lenka Gotthardová. „Cení se na nich, že jsou vyrovnaní, klidní a že rádi spolupracují s člověkem.“ Ostatně musejí takový být, přesně to po nich císařský dvůr vždy chtěl.

A za tyhle vlastnosti je velebí i dnes – doma i v cizině. Osm kladrubských krasavců putovalo v roce 1994 na dánský královský dvůr, kde úspěšně tahají při slavnostních příležitostech královský kočár. Vloni a letos zamířili první dva „starokladrubáci“ na dvůr švédského krále, kde se zapojili do hudebního oddílu jízdni gardy. A protože se zalibili i tamní jízdni policii, slouží další dva koně v policejních službách v Göteborgu a v Malmö. Celé „domino“ čtyřspřeží (dva černí a dva bílí) zamířilo nedávno také do Francie, kde koně opatrují pro tradiční historické jízdny. „Starokladrubáci“ jsou takřka po celém světě. V Belgii, Holandsku, Lucembursku, Německu, Anglii, Rakousku, Polsku i v USA.

Ale rychle zpět do Kladru nad Labem. Procházka pro krásných, rozlehlých stájích hřebčína v klasicistním slohu je učiněná radost. Všude je čisto, i když venku rádí konec zimy a ve výběžích se mísí bláto se sněhem. Paní Gotthardová při prohlídce zdraví každého zaměstnance křestním

jménem, sem tam poplácává některého koně a mezitím vysvětluje, jak funguje jedna z nejdůležitějších záležitostí v Kladruzech – chov a takzvaný „připravovací plán“. Co to je? Jinými slovy systém připouštění hřebců a klisen. Jde o ohromnou vědu. Před připouštěcí sezonou se několikrát sejde celé grémium hřebčína, zkušené vedoucí z úseku chovu koní a všichni vymýšlí se, jak na to, aby další potomci starokladrubských koní měli ještě lepší vlastnosti než jejich rodiče a prarodiče. Vychází se ze zkušeností, kontroluje se příbuznost – ideální je, když se může jít přes tři až čtyři generace. Čerpá se z centrální evidence ve Slatiňanech, kde mají speciální program hlídající koeficient příbuznosti. Zúčastnění vědí, že ten nesmí nikdy přesáhnout magické číslo 6,25, naopak za ideální se považuje, když se pohybuje mezi 0,78–3,12. Tady u stolu se rodí budoucí šampioni.

„I když mají slavní plemenci první jméno po otci a až druhé po matce, nepochybuje o tom, že základem dobrého chovu a potomstva je vždy klisna. Minimálně z 60 až 70 procent,“ říká Lenka Gotthardová.

Ale to všechno je pro profesionály, kteří v Kladruzech a Slatiňanech pod jejím vedením pracují, to nejmenší. Nejtěžší je sehnat na rozvoj

velkého chovu, údržbu zámku a rozlehlých stájí dostatek finančních prostředků. Proto se tak radovali, když na konci loňského roku po dlouhých téměř čtyřiceti letech opět zavítal do hřebčína český prezident. Proto s takovou péčí připravují každou domácí i mezinárodní akci a hlavně proslulý Velký jezdecký den, který se letos v Kladruzech uskuteční 24. června a pak hned 1. července.

Řekli byste, že dobré zboží se chválí samo a nepotřebuje už žádnou propagaci? Už dávno to neplatí...

Gabriela Demeterová

z pivovaru

text Boris Dočekal
foto Jiří Pařízek (Medica Healthworld)

Klasika mezi sudy

Metabolický syndrom, anesteziologie či neurologie a alkohol – to byla témata přednesená odborníky z řad lékařů na již 3. českém semináři o vlivu alkoholu na lidské zdraví. Setkání uspořádal Rodinný pivovar Bernard společně s Medica Healthworld. Velkou pozornost účastníků vyvolala i přednáška docenta Susy o vztahu Elišky Přemyslovny k českému pivu (jednoznačně mu dávala přednost před mokem ze země svého manžela, pivem lucemburským). Ovšem doslova zlatým hřebem se stalo vystoupení virtuózky Gabriely Demeterové, která se nebála přijít se svými vzácnými houslemi a klasikou do skladu sudů přímo v pivovaru. „Podobné výzvy mám ráda,“ přiznala vynikající houslistka, z jejíhož vystoupení v netradičním „koncertním“ prostoru by možná mohl být i zápis do Guinnessovy knihy rekordů.

prof. MUDr. Jiří Tichý, DrSc.

Ing. Jana Hajníková
doc. MUDr. Zdeněk Susa, CSc.

Ing. Miroslav Lekoš

Dolní náměstí

Chrám sv. Mikuláše z roku 1233 se starým hřbitovem, který v osmnáctém století nahradila nová zástavba, dělí náměstí na Horní a Dolní. Zatímco Horní náměstí je rovné a téměř čtvercové, Dolní se vyznačuje neobvykle velkým spádem a svým tvarem připomíná trojúhelník.

Přestože podobu náměstí neblaze poznamenaly některé stavební zásahy (například socialistická stavba hotelu), zejména jeho pravá část (při pohledu od kostela) nepostrádá půvab. Nejstarší ze zachovaných staveb je Panský dům, kdysi sídlo správy města, později panská hospoda, dnes restaurace. Pozoruhodný je rovněž středověký měšťanský dům, který byl ke konci 18. století přestavěn v tehdy módním empírovém slohu. Na místě dnešní budovy České spořitelny kdysi stála radnice. V roce 1848 z jejích oken promluvil k občanům města K. Havlíček Borovský jako první

svobodně zvolený poslanec do říšského sněmu, což dosvědčuje pamětní deska. Reprezentativním dojmem působí budova knihovny. Byla postavena v roce 1873 jako městská radnice a na úpravě její fasády se podílel architekt Josef Zitek, který navrhl Národní divadlo.

V únoru 1941 rozhodla Rada města o přestavbě Dolního náměstí podle projektu známého předválečného architekta Josefa Gočára. Návrh známe z jeho dnešní podoby, kdy polovinu náměstí tvoří terasová a parková úprava, druhou pak prostor pro parkování. Dominantou Dolního náměstí je pomník největšího rodáka dr. Aleše Hrdličky. Pomník vytvořený sochařem M. Knoblochem byl odhalen ke stému výročí narození významného antropologa v rámci oslav UNESCO.

informační systém

přizpůsobí se lehce Vaší firmě

9. odborná konference

KARAT OPEN

27. dubna 2006 Hotel STEP Praha

KARAT je komplexní informační systém určený pro řízení středních a velkých obchodních a výrobních organizací a společností podnikajících v sektoru služeb.

Vstup zdarma

Bližší informace a registrační formulář najdete na www.karatsoftware.com

mediální partneři

BUSINESS WORLD
COMPUTERWORLD

BIZ

computer

CONNECT!

IT Systems